คู่มืออบรมตามหลักสูตร

“พลเมืองคุณภาพ”

กกต
สุจริต โปร่งใส และเที่ยงธรรม

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

ชื่อหนังสือ : คู่มืออบรมตามหลักสูตร “พลเมืองคุณภาพ”

ที่ปรึกษา : พันตำรวจเอก จรุงวิทย์ ภุมมา เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

นายไพบูลย์ เหล็กพรหม รองเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง

: คณะอนุกรรมการด้านการเสริมสร้างความเป็นพลเมืองดีแก่ประชาชน

ผู้ออกแบบและผู้เขียนหลักสูตร

: นายอาธิศักดิ์ จอมสืบวิสิฐ ผู้ทรงคุณวุฒิ

นายเบญจพล อุดมสุวรรณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ

นายชนาธิป บุณยเกตุ ผู้ทรงคุณวุฒิ

นางสาวภัชรา คติกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ

นายวีระ ยี่แพร ผู้ตรวจการ

นายบรรเทิง วัชรเสรีกุล ผู้ตรวจสอบภายใน

นายจักรินทร์ ชาลีพุทธาพงศ์ รองผู้อำนวยการสำนักสนับสนุนงานสืบสวนสอบสวน

นางสาวสุธิดา โชคพระสมบัติ รองผู้อำนวยการสำนักพัฒนาเครือข่ายการเลือกตั้ง

นายชาญพล สุขดี พนักงานการเลือกตั้งชำนาญการ รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนาเครือข่าย 1

ฝ่ายเลขานุการและประสานงาน

: นางสาวณัฏฐ์รมณ รัตนนิตย์ พนักงานการเลือกตั้งชำนาญการ

นางสาวสุชาดา คำป้อง พนักงานการเลือกตั้งชำนาญการ

นางสาวปัณณพร พูลผล นักวิชาการตรวจสอบภายในชำนาญการ

นายยุทธพิชัย จอมพุทธางกูร เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

ออกแบบรูปเล่ม/ภาพประกอบ

: นายกิตติกร บูรณกูล ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมการศึกษาและการมีส่วนร่วมของพลเมืองที่ 6

จัดรูปเล่ม : นางสาวสุชาดา คำป้อง พนักงานการเลือกตั้งชำนาญการ

จัดทำโดย : ฝ่ายพัฒนาเครือข่าย 1 สำนักพัฒนาเครือข่ายการเลือกตั้ง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง อาคารรัฐประศาสนภักดี
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่
กรุงเทพฯ 10210 โทรศัพท์ 0 2141 8540-8 โทรสาร 0 2143 8594-5

คำนำ

ประเทศไทยของเรามีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข คำว่า "ประชาธิปไตย" มาจากคำสองคำ คือ "ประชา" + "อธิปไตย" ซึ่งหมายถึงอำนาจสูงสุดเป็นของประชาชน ดังนั้น ประชาธิปไตยของไทย หัวใจจึงอยู่ที่ "ประชาชน" ในฐานะเจ้าของอำนาจอธิปไตย "พระมหากษัตริย์" ในฐานะองค์ประมุข "รัฐธรรมนูญ" ในฐานะกติกาสูงสุดของประเทศที่กฎหมาย คำสั่ง หรือการกระทำใดๆ จะขัดหรือแย้งรัฐธรรมนูญมิได้ และ "การเลือกตั้ง" เป็นกลไกหรือช่องทางการใช้อำนาจอธิปไตยของประชาชน

88 ปี ประชาธิปไตยของไทยยังอยู่ในสภาพล้มลุกคลุกคลานตลอดมา ปัญหาอาจมาจากการที่เรายังเข้าไม่ถึงแก่นแท้ของความเป็นประชาธิปไตย นั่นคือยังให้ความสำคัญกับการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนเกี่ยวกับ "ประชาธิปไตย" ไม่เพียงพอ

คู่มืออบรมตามหลักสูตร "พลเมืองคุณภาพ" เล่มนี้ นอกจากจะสรุปสาระสำคัญของ 4 ห้อง หัวใจประชาธิปไตยไว้อย่างครบถ้วนแล้ว ยังปูพื้นฐานเอกลักษณ์ความเป็นไทยที่แตกต่าง จากชนชาติอื่น สะท้อนวัฒนธรรมแบบไทยที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมประชาธิปไตย ตะวันตก กลายเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งเรื่องหลักการพื้นฐานของพลเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของพลเมืองอีกด้วย

ประชาธิปไตยมิได้อยู่ในสายเลือดหรือติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่อยู่ที่การหล่อหลอมและฝึกฝน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ปรารถนาอย่างมากที่จะเห็นประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจกระหายใฝ่รู้ หยิบอ่านคู่มือเล่มนี้พร้อมทั้งปฏิบัติตนให้เป็นพลเมืองและทำให้พลเมืองที่มีอยู่แล้วพัฒนาตนให้เป็นพลเมืองคุณภาพอย่างแท้จริง !

คณะทำงานจัดทำหลักสูตร คู่มือ การสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง
เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
สิงหาคม 2563

สารบัญ

ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย	1
สถาบันพระมหากษัตริย์กับการปกครองระบอบประชาธิปไตย	2
รัฐธรรมนูญกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทย	7
การสร้างวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย	18
การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ	23
การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	28
พลเมืองจะมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างไร	34
ประชาธิปไตย...ต้องมีการเลือกตั้ง	37
บทบาทของพลเมืองในการตรวจสอบการเลือกตั้ง	48

ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

แผ่นดินไทยของเรา

"คนไทย" เป็นชนชาติที่มีรากเหง้าทางประวัติศาสตร์และความเป็นมาที่ยาวนานไม่แพ้ชาติใดในโลก เรามีแผ่นดินไทยที่อุดมสมบูรณ์ มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นแตกต่างจากชนชาติอื่น

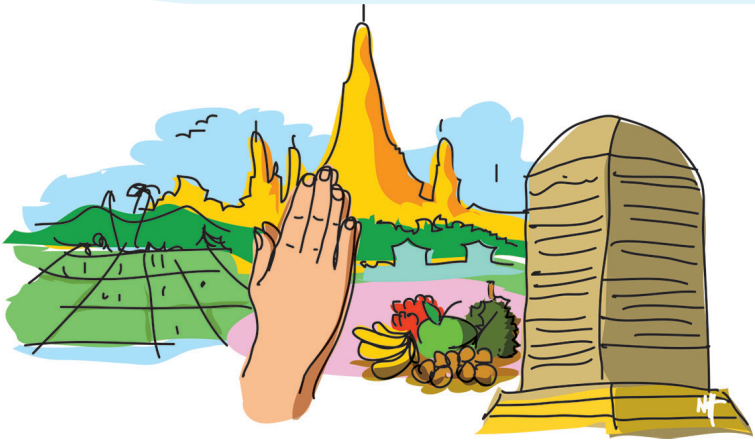

แต่เราจะรู้หรือไม่ว่า กว่าจะมีแผ่นดินให้เราอาศัยอยู่อย่างร่มเย็นเช่นทุกวันนี้ หากไม่มีบูรพกษัตริย์ที่ทรงพระปรีชาสามารถ ไม่มีบรรพบุรุษไทยผู้เสียสละชีวิตเลือดเนื้อเข้าต่อสู้เพื่อกอบกู้รักษาเอกราชและรวบรวมชาติให้เป็นปึกแผ่น วันนี้อาจไม่มีชาติไทยหลงเหลืออยู่ในแผนที่โลก หรืออาจต้องอยู่ใต้การปกครองของชาติใดชาติหนึ่งแล้วก็เป็นได้

ลูกหลานไทยทุกคนจึงควรภาคภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นคนไทยในผืนแผ่นดินไทย

เอกลักษณ์ และ วัฒนธรรมไทย

เอกลักษณ์ไทย หรือสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นไทย ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็สามารถแยกออกจากชนชาติอื่นได้อย่างชัดเจน ทั้งกิริยาท่าทาง การประพฤติปฏิบัติ การแต่งกาย ภาษา จารีตประเพณี โดยเฉพาะมารยาทการไหว้ การมีน้ำใจไมตรี ความยิ้มแย้มแจ่มใส ก็เป็นเอกลักษณ์ไทยที่ยอมรับกันทั่วโลก จนได้รับสมญานามว่า "สยามเมืองยิ้ม"

ชาติไทยเรามีวัฒนธรรมเป็นของตนเองสั่งสมมาเป็นเวลานานนับพันปี แสดงถึงความเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมอันดีงามมาแต่ครั้งอดีต โดยมีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น เช่น

1. การมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามหลักทศพิธราชธรรม ทำให้อาณาประชาราษฎรอยู่ร่มเย็นเป็นสุข สถาบันพระมหากษัตริย์จึงเป็นศูนย์รวมจิตใจและยึดเหนี่ยวคนไทยให้รักใคร่ผูกพัน

2. การมีพระพุทธศาสนาเป็นศาสนาที่คนส่วนใหญ่นับถือ พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะและอัครศาสนูปถัมภก ทรงอุปถัมภ์ทุกศาสนาทำให้คนในสังคมเกิดความสัมพันธ์แน่นแฟ้น แม้นับถือศาสนาต่างกัน

3. การมีอักษรไทย ภาษาไทย ศิลปกรรม วัฒนธรรมประเพณีไทยผูกพันวิถีชีวิตของคนไทย อาหารไทยที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วโลก เช่น ส้มตำ ต้มยำกุ้ง เป็นต้น

4. กิริยามารยาทและจิตใจของคนไทย เช่น การยิ้ม การทักทาย การไหว้ การมีน้ำใจไมตรี ชอบทำบุญ สร้างกุศล ช่วยเหลือผู้ทุกข์ยากเดือดร้อน ดังจะเห็นได้จากช่วงเหตุการณ์แพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ช่วยกันทำหน้ากากผ้าอนามัยแจกจ่ายเพื่อนบ้านและบริจาคแก่โรงพยาบาล บ้างก็จัดทำเป็น “ตู้ปันสุข” จัดหาอาหาร น้ำดื่ม ข้าวของเครื่องใช้และบริจาคเงินแก่ผู้ที่เดือดร้อนเพื่อใช้ในการดำรงชีวิต

สถาบันพระมหากษัตริย์กับการปกครองระบอบประชาธิปไตย

สถาบันพระมหากษัตริย์ไทยมีความเกี่ยวข้องกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยมาแต่ในอดีต เดิมพระมหากษัตริย์ทำหน้าที่ปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ ทรงอำนาจสูงสุดและมีสิทธิเด็ดขาดในฐานะผู้ปกครองเพียงผู้เดียวมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อาณาจักรสุโขทัย อาณาจักรอยุธยา จนถึงรัชกาลที่ 7 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

ในสมัยสุโขทัยให้ไพร่ฟ้า (ประชาชน) ไปสั่นกระดิ่งที่ประตูวังเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้สะท้อนปัญหาความเดือดร้อนให้พระมหากษัตริย์ได้ทรงรับรู้และแก้ไขปัญหาดังกล่าว นับเป็นพื้นฐานสำคัญประการหนึ่งของการปกครองระบอบประชาธิปไตย

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5

ทรงปรับปรุงการบริหารราชการแผ่นดิน จัดระบบบริหารส่วนกลางเป็นกระทรวง จัดการปกครองแบบเทศาภิบาลขึ้นในส่วนภูมิภาค รวมทั้งการปกครองส่วนท้องถิ่น ทรงโปรดเกล้าฯ ให้มีการตราพระราชกำหนดสุขาภิบาลกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2440 ขึ้นในพระนคร และจัดตั้งสุขาภิบาลท่าฉลอม ตำบลท่าฉลอม จังหวัดสมุทรสาครขึ้นในส่วนภูมิภาคเป็นแห่งแรกของประเทศ นอกจากนี้ ทรงตระหนักถึง “สิทธิความเป็นคนของราษฎร” โดยออกกฎหมายให้มีการ “เลิกทาส”

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6

ทรงตั้งพระราชปณิธาน ปรับปรุงการปกครองประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมอารยประเทศ ทรงปูพื้นฐานการปกครองแบบประชาธิปไตย เช่น จัดตั้ง **“ดุสิตธานี”** จำลองการปกครองระบอบประชาธิปไตย ณ พระราชวังดุสิต โปรดให้จัดตั้งพรรคการเมืองจำลองขึ้น คือ “พรรคโบว์น้ำเงิน” เป็นฝ่ายรัฐบาล และ “พรรคโบว์แดง” เป็นฝ่ายค้าน

พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 7

หลังจากที่คณะราษฎรทำการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ทรงยอมรับเป็นกษัตริย์ภายใต้ธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยาม ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช 2475 ประกาศใช้ ณ วันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2475 เป็นอันสิ้นสุดแห่งพระราชอำนาจสิทธิของพระองค์แต่เดิมตามระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์

ต่อมาทรงสละราชสมบัติ เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2477 ดังมีพระราชหัตถเลขาสำคัญตอนหนึ่งว่า *“ข้าพเจ้ามีความเต็มใจจะสละอำนาจอันเป็นของข้าพเจ้าอยู่แต่เดิมให้แก่ราษฎรโดยทั่วไป แต่ข้าพเจ้าไม่ยินยอมยกอำนาจทั้งหลายของข้าพเจ้าให้แก่ผู้ใด คณะใดโดยเฉพาะ เพื่อใช้อำนาจนั้นโดยสิทธิขาด และโดยไม่ฟังเสียงอันแท้จริงของประชาราษฎร”*

พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร
มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9

ทรงมีพระปฐมบรมราชโองการว่า **"เราจะครองแผ่นดินโดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม"** ตลอด 70 ปี ในการครองราชย์ พระองค์ทรงทศพิธราชธรรมเป็นที่ประจักษ์ พระปฐมบรมราชโองการ พระราชดำรัส พระบรมราโชวาท แนวพระราชดำริ และพระราชกรณียกิจของพระองค์ล้วนแสดงถึงพระอัจฉริยภาพของพระมหากษัตริย์นักประชาธิปไตยที่คำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนเป็นสำคัญ ทรงแนะนำการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และความซื่อสัตย์สุจริต พระองค์ทรงมีบทบาทสำคัญในการแก้ไขปัญหาวิกฤตของบ้านเมืองหลายครั้ง ภายใต้กรอบพระราชอำนาจตามรัฐธรรมนูญและครรลองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นการจรรโลงระบอบประชาธิปไตยของประเทศให้มั่นคงตลอดรัชสมัย

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทร มหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10

ทรงมีพระปฐมบรมราชโองการว่า ***"เราจะสืบสาน รักษา และต่อยอด และครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งอาณาราษฎรตลอดไป"*** ตามรอยยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 พระองค์ทรงส่งเสริมสนับสนุนให้พสกนิกรทุกหมู่เหล่าร่วมทำกิจกรรมจิตอาสา ในระยะเริ่มแรกร่วมกันดูแลและพัฒนาพื้นที่จากชุมชนเล็กๆ รอบพระราชวังดุสิต ก่อนขยายสู่พื้นที่โดยรวมของประเทศ

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ณ วันที่ 6 เมษายน 2560 เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ 20 ในประวัติศาสตร์การเมืองของไทย และทรงเสด็จพระราชดำเนินประกอบรัฐพิธีเปิดประชุมสภาผู้แทนราษฎร

เมื่อเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ขึ้นทั่วโลกรวมทั้งในประเทศไทยในต้นปี 2563 ทรงห่วงใยต่อความทุกข์ร้อนของพสกนิกร จึงได้พระราชทานพระราชทรัพย์และเครื่องมืออุปกรณ์ทางการแพทย์ เครื่องช่วยหายใจสำหรับผู้ป่วยวิกฤติ และผู้ป่วยที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องรับบริการให้แก่โรงพยาบาลต่างๆ เพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์สามารถใช้รักษาดูแลผู้ป่วยได้ทันต่อสถานการณ์ ตลอดจนพระราชทานถุงยังชีพพระราชทานเพื่อช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของพสกนิกรทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด

รัฐธรรมนูญกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยของไทย

ความสำคัญและประโยชน์ของรัฐธรรมนูญ

"รัฐธรรมนูญ" มีความสำคัญต่อการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะถือเป็น "กติกาสูงสุดในการปกครองประเทศหรือรัฐ" จึงเป็นแหล่งที่มาของอำนาจทั้งปวง โดยประชาชนยินยอมให้รัฐใช้อำนาจแทน ขณะที่รัฐต้องรักษาเจตนารมณ์ของประชาชนไว้ด้วยการปกป้อง คุ้มครองสิทธิ เสรีภาพในด้านร่างกาย ทรัพย์สิน ความเป็นอยู่ การแสดงความคิดเห็น เป็นต้น รวมทั้งประโยชน์ร่วมกันอื่นๆ ของประชาชนไว้

เนื่องจากรัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ บทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือ ข้อบังคับ หรือการกระทำใดจะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไม่ได้

การปกครองระบอบประชาธิปไตย หัวใจสำคัญอยู่ที่ "ประชาชน" ผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย รัฐธรรมนูญจึงให้อำนาจประชาชนในการเลือกตัวแทน กำหนดผู้ใช้อำนาจทางการเมืองหรือสถาบันทางการเมือง ได้แก่ รัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล หรือหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชน

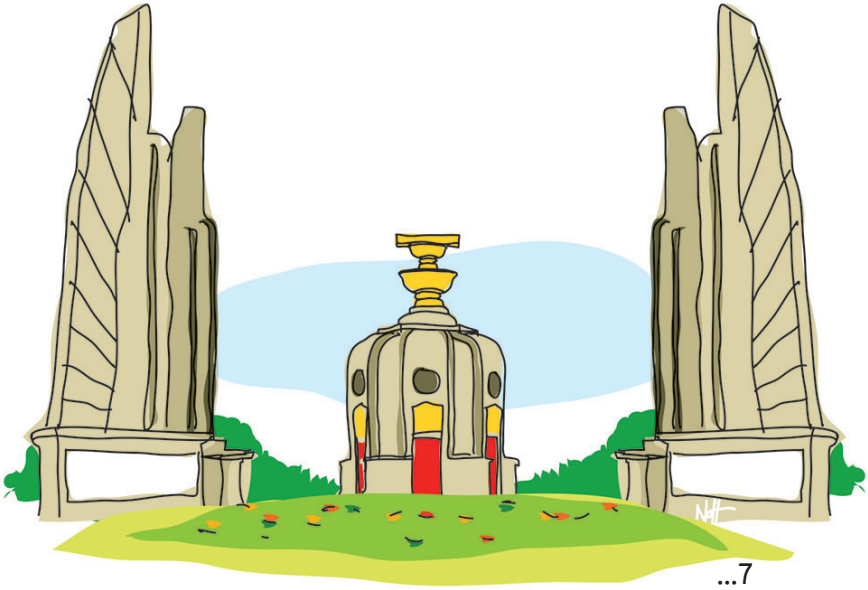

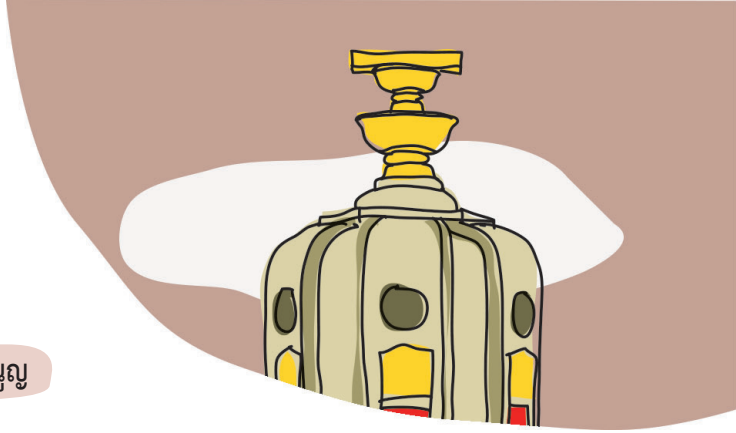

สาระสำคัญของรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. มีเจตนารมณ์ชัดเจน มีเจตจำนง หรือเหตุผล รวมถึงอุดมการณ์แห่งชาติในการประกาศใช้รัฐธรรมนูญ

2. มีการกำหนดรูปแบบของรัฐ กลไกการใช้อำนาจของรัฐ ดังตัวอย่างในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 “มาตรา 1 ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกมิได้” “มาตรา 2 ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข”และ “มาตรา 3 อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย.....”

3. มีการกำหนดหลักการแบ่งแยกอำนาจอธิปไตยไว้อย่างชัดเจนและอธิบายความสัมพันธ์แห่งอำนาจนิติบัญญัติ (รัฐสภา) อำนาจบริหาร (รัฐบาล) และอำนาจตุลาการ (ศาล) ทั้งในแง่การตรวจสอบและถ่วงดุลกัน รวมทั้งกำหนดหน้าที่ของรัฐและกลไกการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

4. มีหลักประกันเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพ และการคุ้มครองบุคคล เพื่อกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับประชาชน หน้าที่ของประชาชนพึงมีต่อรัฐ การรับรองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

5. เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ความเป็นไปของการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งในฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ ให้ประชาชนมีสิทธิร่วมคิดร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือดำเนินการร่วมกับหน่วยงานรัฐและองค์กรที่รัฐธรรมนูญตั้งขึ้น

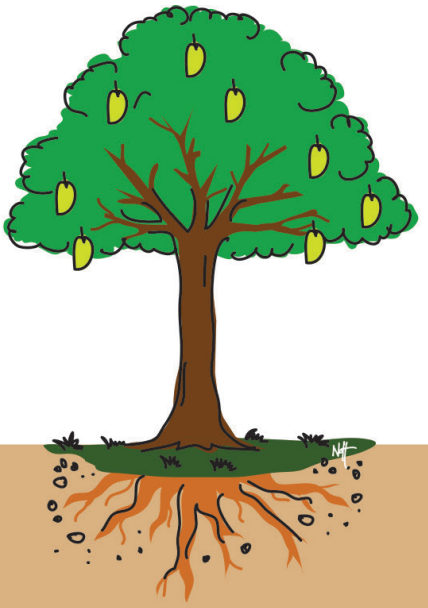

มารู้จักประชาธิปไตยกันเถอะ

ประชาธิปไตยแท้จริงนั้น ไม่ใช่เรื่องยุ่งยากซับซ้อนแต่สามารถเข้าใจได้ง่าย ถ้าเรารู้จักต้นไม้ เราก็จะรู้จักประชาธิปไตย

ต้นไม้มีส่วนประกอบที่สำคัญอยู่ 5 ส่วนด้วยกัน คือ

1. ดอกผล : จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายสูงสุดที่คาดหวังจากประชาธิปไตย
2. ดิน : ค่านิยม / อุดมการณ์ที่ควรปลูกฝังในระบอบประชาธิปไตย
3. ราก : หลักประชาธิปไตย
4. ลำต้น : สถาบัน / องค์กรส่งเสริมประชาธิปไตย
5. กิ่งก้าน : กลไกตรวจสอบเพื่อความโปร่งใส

1. จุดมุ่งหมายสูงสุดหรือดอกผลของประชาธิปไตยที่คาดหวัง

จุดหมายสูงสุดหรือดอกผลของประชาธิปไตยก็คือ ประโยชน์ที่คนในสังคมประชาธิปไตยคาดหวังว่าจะได้รับ เมื่อประเทศปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เหมือนกับที่เราต้องการจะปลูกต้นไม้หรือผลไม้ที่เราชอบ เช่น ปลูกมะม่วง เราย่อมคาดหวังจะได้ลูกมะม่วงที่มีรสหวานหอม อร่อย ผลผลิตดี เป็นต้น หรือหากเป็นไม้ดอก ก็ต้องการดอกไม้ที่สมบูรณ์สวยงามคุณภาพดี ก้านแข็งแรงส่งขายได้ราคา

ดังนั้น ดอกผลหรือจุดมุ่งหมายของประชาธิปไตยที่เราหวังได้รับก็คือ การอยู่ดีกินดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี ความสงบสุข ประเทศมีความเจริญมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง ฯลฯ นั่นเอง

2. ค่านิยม/อุดมการณ์ที่ควรปลูกฝังในระบอบประชาธิปไตย

อุดมการณ์หรือค่านิยมที่สมควรปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตยให้กับเด็กและเยาวชน รวมทั้งประชาชน เช่น

1.ความรักและยึดมั่นสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

2.การเคารพกฎหมาย/กติกา 3.คุณธรรม 4.จริยธรรม

5.ความมีระเบียบวินัย 6.การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

7.ความรับผิดชอบ (ต่อตนเอง/ครอบครัว/สังคม)

8.ความสามัคคี

9.ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม

10.หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

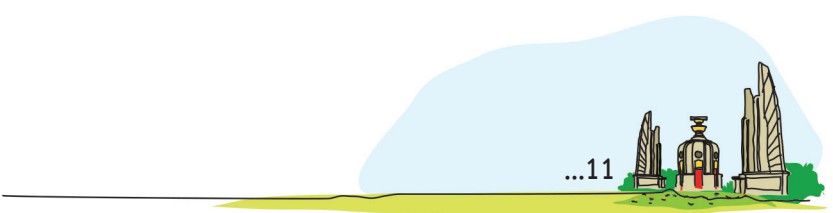

3. หลักประชาธิปไตย

หลักประชาธิปไตยเปรียบเหมือนรากของต้นไม้ ที่ทำหน้าที่ดูดซึมสารอาหารจากดินขึ้นมาเลี้ยงลำต้นให้เจริญเติบโต และช่วยยึดลำต้นไว้ไม่ให้ล้ม ยิ่งรากแข็งแรงหยั่งลึกมากเท่าใด ต้นไม้ก็จะเติบโตแข็งแรงมากขึ้นเท่านั้น

เช่นเดียวกับหลักประชาธิปไตย ถ้าหลักไม่ดีหรือไม่มีหลัก หรือเข้าใจหลักประชาธิปไตยแตกต่างกันไปคนละทิศละทาง ประชาธิปไตยก็อาจล่มสลายได้ หลักประชาธิปไตยมีลักษณะเด่นที่เราจะไม่เห็นในการปกครองระบอบอื่น (เช่น ระบอบเผด็จการหรือคอมมิวนิสต์) ประกอบด้วย 6 หลักที่สำคัญ ได้แก่

1) หลักอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน หมายความว่า อำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศเป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน (เช่น รัฐบาลมาจากการเลือกตั้งของประชาชน) เป็นหลักที่มีความสำคัญที่สุด หากหลักอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชนไม่เกิดขึ้นแล้ว หลักอื่นๆ ก็ยากที่จะเกิดขึ้นได้

2) หลักสิทธิและเสรีภาพ

สิทธิ หมายถึง ประโยชน์ที่เราพึงได้รับโดยมีกฎหมายรับรองคุ้มครอง เมื่อเป็นสิทธิ รัฐย่อมมีหน้าที่จัดหาให้ประชาชนอย่างเสมอภาคกัน เช่น สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารราชการ สิทธิได้รับบริการสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพและทั่วถึง สิทธิได้รับการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพ

เสรีภาพ หมายถึง ความเป็นอิสระที่จะทำหรือไม่ทำอะไรก็ได้ เช่น เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น แต่ต้องอยู่ในขอบเขต คือ ไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพผู้อื่น ไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย และไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดี **โปรดอย่าลืม..เมื่อมีสิทธิ ย่อมต้องมีหน้าที่ และเมื่อมีเสรีภาพ ย่อมต้องมีความรับผิดชอบด้วย**

3) หลักความเสมอภาค หมายถึง ความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับสิทธิหรือการเข้าถึงสิทธิต่างๆ อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ มาตรการพิเศษที่รัฐจัดให้แก่ผู้ด้อยโอกาสเพื่อได้รับสิทธิมากกว่าผู้อื่น เช่น คนจนได้รับการรักษาฟรี ผู้สูงอายุและคนพิการได้เบี้ยยังชีพ รวมทั้งมาตรการเยียวยาแก่ผู้เดือดร้อนจากภัยโควิด-19 นั้น ไม่ถือว่าขัดต่อหลักความเสมอภาคและไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

4) หลักภราดรภาพ หมายถึง ความเป็นพี่เป็นน้องช่วยเหลือเอื้ออาทร รักใคร่ สามัคคี ปรองดอง ไม่ใช้ความรุนแรงต่อกัน

5) หลักเหตุผล หมายถึง การรับฟังเหตุผลซึ่งกันและกัน ทุกคนหรือทุกฝ่ายได้แสดงเหตุผลของตนอย่างเต็มที่ วิธีการตัดสินว่าจะเลือกเหตุผลของคนใดหรือฝ่ายใดจึงจะใช้วิธีการลงมติหรือการออกเสียงที่ยึดเสียงข้างมาก โดยที่ต้องรับฟังเสียงข้างน้อยด้วย ไม่ใช้เสียงข้างมากลากไป

6) หลักนิติธรรม หมายถึง การปกครองโดยกฎหมายที่เป็นธรรม ทั้งกระบวนการออกกฎหมายที่ต้องมีความชอบธรรมและมีการบังคับใช้อย่างเป็นธรรม

4. บทบาทของสถาบัน หน่วยงาน หรือองค์กรที่ส่งเสริมประชาธิปไตย

สถาบัน หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน มีบทบาทในการส่งเสริมประชาธิปไตยไม่ว่าจะโดยตรง (อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย) หรือโดยอ้อม (ทำด้วยใจอาสา) อาทิ

1) สถาบันครอบครัว (บ้าน) เป็นสถาบันแรกที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็ก ปลูกฝังและพัฒนาในทุกด้านทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และพัฒนาบุคลิกภาพภายนอก ภายใน (ทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ) ของทุกคนในครอบครัว

2) สถาบันศาสนา (วัด โบสถ์ มัสยิด ฯลฯ) หลักคำสอนของศาสนาต่างๆ ช่วยปลูกฝังและควบคุมความประพฤติของคนในสังคม ให้รู้ผิดรู้ถูก ทำความดี ละเว้นความชั่ว

3) สถาบันการศึกษา (โรงเรียน มหาวิทยาลัย) ทำหน้าที่อบรมฝึกฝนให้นักเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้และปฏิบัติตนแบบประชาธิปไตย เช่น การฝึกระเบียบวินัย การตรงเวลา การจัดเวรประจำวัน การเลือกหัวหน้าห้อง จัดรูปแบบคณะกรรมการนักเรียน สภานักเรียน สโมสรนิสิตนักศึกษา หรือสภานักศึกษา เป็นต้น

4) คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) มีหน้าที่จัดหรือดำเนินการให้มีการจัดการเลือกตั้งทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม และการออกเสียงประชามติให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษาและองค์กรเอกชนสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน เกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขฯลฯ

5) พรรคการเมือง เสนอนโยบายในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาประเทศ คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้ง ให้ความรู้ด้านการเมืองกับประชาชน และควบคุมการทำงานของรัฐบาลให้เป็นไปตามนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา

6) รัฐสภา (หรือฝ่ายนิติบัญญัติ) ประกอบด้วย สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

สภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ทำหน้าที่ในการพิจารณาร่างกฎหมาย ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

วุฒิสภา (ส.ว.) ทำหน้าที่พิจารณากลั่นกรองกฎหมายที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎร และเห็นชอบการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ

7) รัฐบาล (คณะรัฐมนตรีหรือฝ่ายบริหาร) ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี 1 คน และรัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกิน 35 คน ทำหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ

8) ศาลยุติธรรม (ฝ่ายตุลาการ) มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง เพื่อยุติข้อขัดแย้งหรือข้อพิพาทต่าง ๆ

9) สถาบันการเงิน การธนาคาร ช่วยส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมอาชีพและรายได้แก่ประชาชน ถ้าเศรษฐกิจดีระบอบประชาธิปไตยก็จะมีความมั่นคงตามไปด้วย

10) หน่วยงานรัฐและเอกชนอื่นๆ เช่น องค์กรเอกชนตรวจสอบการเลือกตั้ง องค์กรเอกชนด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม หรือด้านสิทธิมนุษยชน สภาทนายความ รวมทั้งกลุ่มและองค์กรประชาชน เช่น ศส.ปชต. กรรมการหมู่บ้าน อสม. ชมรมผู้สูงอายุ กลุ่มสตรี ฯลฯ

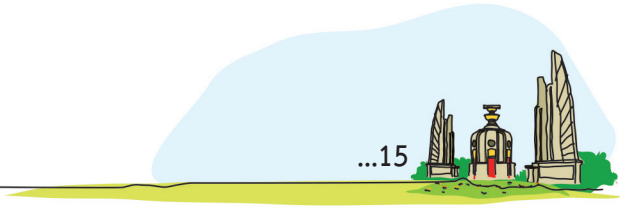

5. กลไกการตรวจสอบเพื่อความโปร่งใสในระบอบประชาธิปไตย

แม้ว่าสถาบัน องค์กร และหน่วยงานของรัฐ จะมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตย แต่หากการปฏิบัติหน้าที่ขาดประสิทธิภาพ หรือมีการทุจริตประพฤติมิชอบ ย่อมต้องมีกลไกการตรวจสอบเพื่อความโปร่งใสในการบริหารงานและปกป้องผลประโยชน์ของประชาชน อาทิ

1) **คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)** มีหน้าที่ตรวจสอบพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ประพฤติมิชอบ ทุจริตต่อหน้าที่ การกระทำผิดตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม รวมทั้งตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

2) **ผู้ตรวจการแผ่นดิน** มีหน้าที่พิจารณาและสอบสวนหาข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย หรือปฏิบัตินอกเหนืออำนาจหน้าที่

3) **ศาลรัฐธรรมนูญ** มีหน้าที่วินิจฉัยความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ และวินิจฉัยเกี่ยวกับหน้าที่ และอำนาจของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา รัฐสภา คณะรัฐมนตรีหรือองค์กรอิสระ หรือกฎหมายอื่นใดที่อาจขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ ผลการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญผูกพันกับทุกองค์กรต้องปฏิบัติตาม

4) **ศาลปกครอง** มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครองอันเนื่องจากการใช้อำนาจทางปกครองตามกฎหมาย หรือเจ้าหน้าที่รัฐที่กระทำการโดยมิชอบตามกฎหมาย

5) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีหน้าที่ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

6) องค์กรภาคประชาสังคมหรือภาคประชาชน มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาสังคม ต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมหรือเรียกร้องสิทธิของตนเอง ย่อมมีบทบาทในการตรวจสอบการดำเนินงานของรัฐ

7) สื่อมวลชน เป็นสถาบันสำคัญที่จะสะท้อนสภาพแวดล้อมและความเป็นไปในสังคม มีบทบาทในการสร้างแนวคิดของพลเมือง เช่น เสนอข้อมูลข่าวสารที่ปลูกฝังค่านิยมประชาธิปไตย สะท้อนพิษภัยและตรวจสอบการทุจริตต่างๆ

8) กลไกตรวจสอบทางรัฐสภา ทั้งสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาต่างก็มีกลไกในการตรวจสอบการทำเพื่อให้เกิดความโปร่งใส เช่น การตั้งกรรมาธิการสามัญ กรรมาธิการวิสามัญคณะต่างๆ หรือ การตั้งกระทู้ถาม การอภิปรายไม่ไว้วางใจ

9) กลไกการตรวจสอบภายในหน่วยงาน เช่น หน่วยตรวจสอบภายในระเบียบวินัย ประมวลจริยธรรมฯลฯ รวมทั้งใช้หลักธรรมาภิบาล หรือหลักบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและมีประสิทธิภาพ เป็นมาตรการสร้างความโปร่งใสในหน่วยงานหรือองค์กร ประกอบด้วย 6 หลัก ได้แก่ 1.หลักนิติธรรม 2.หลักคุณธรรม 3.หลักความโปร่งใส 4.หลักการมีส่วนร่วม 5.หลักความรับผิดชอบ 6.หลักความคุ้มค่า

การสร้างวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย

กว่า 88 ปีที่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ประชาธิปไตยของเราอยู่ในสภาพล้มลุกคลุกคลานตลอดมา มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญมาแล้ว 20 ฉบับ มีการเลือกตั้งทั่วไป 26 ครั้ง มีรัฐบาล 62 คณะ มีนายกรัฐมนตรี 29 คน แต่ก็มีการรัฐประหารถึง 13 ครั้ง ซึ่งเหตุผลในการยึดอำนาจมักอ้างว่าเป็นเพราะนักการเมืองขาดคุณธรรมจริยธรรม มีการทุจริตคอร์รัปชั่น เกิดความแตกแยกทางการเมืองจนไม่สามารถใช้กลไกตามกฎหมายได้ จึงเกิดการรัฐประหารขึ้นและทำให้การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ชาติ

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันจึงกำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อเป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยมีเป้าหมายในระยะ 20 ปี คือ

1. ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
2. ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
3. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติ
4. ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
5. ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพ สิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
6. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของรัฐ

และเพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติบรรลุผล ประเทศไทยจึงต้องปฏิรูปประเทศให้มีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สังคมที่มีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสทัดเทียมกัน ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศและมีความรู้ความเข้าใจการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยมุ่งเน้นการปฏิรูปใน 13 ด้าน อาทิ ด้านการเมือง การบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมาย กระบวนการยุติธรรม การศึกษา การเศรษฐกิจ เป็นต้น

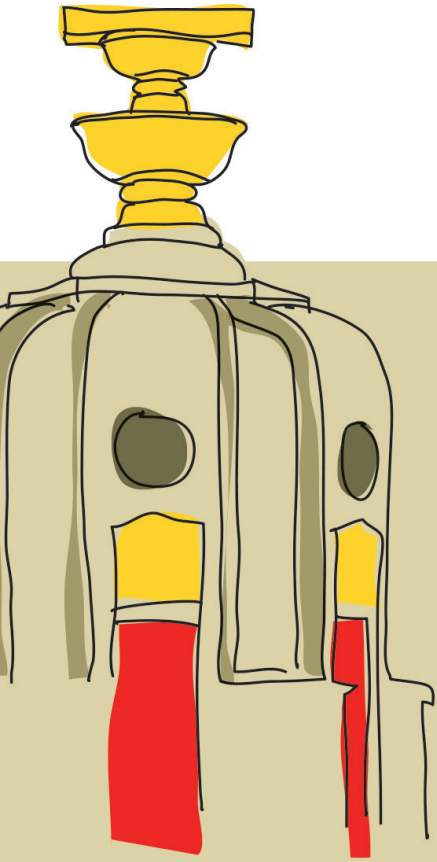

จะปฏิรูปประเทศด้านการเมืองอย่างไร

หากจะดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการเมือง จะต้องคำนึงถึงการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองที่เหมาะสมกับสังคมไทย และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนให้แก้ไขความขัดแย้งโดยสันติวิธี มีการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและบริหารบ้านเมืองด้วยตนเอง นอกเหนือจากการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านการเลือกตั้งเท่านั้น

วัฒนธรรมทางการเมืองของพลเมือง

คำว่า **"การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข"** เป็นคำที่สะท้อนการดำรงอยู่ของสองวัฒนธรรม คือ วัฒนธรรมการยึดมั่นสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นรากฐานวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยซึ่งเป็นวัฒนธรรมจากชาติตะวันตก แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ด้วยจุดแข็งของวัฒนธรรมไทยมีผลทำให้ประชาธิปไตยแบบตะวันตกได้รับการหล่อหลอมมาสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ความเป็นประชาธิปไตยมิได้อยู่ในสายเลือด และมิได้เกิดขึ้นมาพร้อมกับการกำเนิดของมนุษย์ หากแต่เกิดขึ้นจากการสั่งสม ค่านิยม อุดมการณ์ จนเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองผ่านกระบวนการกล่อมเกลาทางสังคมในหลายช่องทาง เช่น การเลี้ยงดูสั่งสอนในครอบครัว การเรียนการสอนในสถานศึกษา การฝึกอบรมผ่านองค์กร สถาบันต่างๆ ของรัฐ และการเรียนรู้ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ เช่น กูเกิ้ล ยูทูบ เฟสบุ๊ค ไลน์ ทวิตเตอร์ เป็นต้น

ที่ผ่านมา เมื่อเกิดความล้มเหลวทางการเมือง สังคมมักจะโทษกลไกการบังคับใช้กฎหมาย โดยลืมไปว่า พฤติกรรมของมนุษย์ต่างหากที่เป็นตัวปัญหา จึงต้องแก้ไขวัฒนธรรมทางความคิด ค่านิยม อุดมการณ์ที่ไม่ถูกต้อง เช่น โกงไม่เป็นไรขอให้เราได้ประโยชน์ การฝากคนเข้าทำงาน การจ่ายค่าแป๊ะเจี๊ยะ การจ่ายเงินใต้โต๊ะ การขับรถฝ่าไฟแดง การรับเงินซื้อเสียง ฯลฯ แนวคิดเหล่านี้ได้ฝังรากลึกจนเป็นวิถีชีวิต แม้จะเปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่ก็เป็นสิ่งที่ต้องแก้ไขโดยการเสริมสร้างพลเมืองให้มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย โดยมุ่งสร้างจิตสำนึก 3 ประการ

1. จิตสำนึกความรักชาติ ความเป็นราชอาณาจักร ความสามัคคี ความสมานฉันท์ของคนในชาติ

2. จิตสำนึกความเป็นพลเมือง ยึดหลักประชาธิปไตย สร้างสังคมให้มีธรรมาภิบาล

3. จิตสำนึกสาธารณะ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ จัดทำบริหารสาธารณะ ต่อต้านการทุจริต รับผิดชอบต่อส่วนรวม ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ใช้สิทธิเลือกตั้งโดยอิสระ ปราศจากการครอบงำ

ดังนั้น การสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข จึงต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาพลเมืองให้มีคุณภาพ มีวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย มีจิตสำนึกรับผิดชอบเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ

ประเทศที่เป็นประชาธิปไตยต่างต้องการพลเมืองที่มีคุณภาพ จึงให้ความสำคัญกับการให้การศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมืองแก่ประชาชน และพัฒนาให้พลเมืองที่มีอยู่บ้างแล้วให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ เพื่อพลเมืองคุณภาพเหล่านี้จะได้มาช่วยกันพัฒนาบ้านเมืองของตนต่อไป

ประชาชน-พลเมือง-พลเมืองคุณภาพ

ประชาชน หมายถึง **คนทั่วไป**

พลเมือง (พละ + เมือง) หมายถึง ประชาชนที่เป็นกำลังสำคัญของบ้านเมือง เป็นผู้ที่มีจิตสำนึกสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เสียสละทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมโดยไม่หวังผลตอบแทนใดๆ เป็นผู้มี **"จิตอาสา"** หรือบางครั้งก็เรียกว่า **"มีจิตสำนึกสาธารณะ"**

ส่วนคำว่า **พลเมืองคุณภาพ** นั้น หมายถึง **พลเมือง** ที่สามารถทำหน้าที่ได้ตามหลักการพื้นฐานความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การเคารพสิทธิเสรีภาพ เคารพกฎหมายและกติกาสังคม และมีจิตสำนึกสาธารณะ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ รวมทั้งมีวิถีประชาธิปไตยในชีวิตประจำวัน และดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอีกด้วย

จิตอาสา-จิตสำนึกสาธารณะ

จิตอาสา หมายถึง การสมัครใจเสียสละในการช่วยเหลือผู้อื่น เช่น เด็กคนหนึ่งเห็นคนอื่น ทิ้งขยะลงพื้นก็เดินไปเก็บเศษขยะนั้นมาทิ้งในถังขยะ มีคนทิ้งขยะไม่เป็นที่อีกเขาก็เก็บแทนอีกทุกครั้งไป โดยคนที่ทิ้งขยะไม่เป็นที่นั้นไม่ได้สำนึกเลยว่าสิ่งที่ตนทำไม่ถูกต้อง ยังคงทิ้งขยะไม่เป็นที่ต่อไป

จิตสำนึกสาธารณะ หมายถึง สำนึกของประชาชนในการดูแลคุ้มครองประโยชน์และความเป็นธรรมของสังคมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแสดงความคิดเห็น การวิเคราะห์วิจัย การติดตามตรวจสอบ การคัดค้านและเสนอแนะ เป็นต้น ดังตัวอย่างข้างต้นแทนที่เด็กจะเก็บขยะแทนคนอื่นทุกครั้ง แต่กลับเข้าไปแนะนำอย่างสุภาพเพื่อให้คนที่ทิ้งขยะไม่เป็นที่นั้นนำขยะไปทิ้งลงถังขยะเสียให้ถูกต้อง

จิตสำนึกสาธารณะ ไม่สามารถเกิดขึ้นได้โดยอัตโนมัติ แต่เกิดจากพลเมืองที่กล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องและหมั่นทำเป็นประจำจากเรื่องเล็กๆ ไปสู่เรื่องใหญ่ จากเป็นผู้มี **"จิตอาสา"** กลายเป็นผู้มี **"จิตสำนึกสาธารณะ"** ซึ่งทั้งสองอย่างนี้ไม่ได้เป็นติดตัวมาตั้งแต่เกิด ไม่ได้อยู่ที่ฐานะ ชาติตระกูล หรือระดับการศึกษา หากแต่อยู่ที่การฝึกฝนอบรมบ่มเพาะความประพฤติและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ จนเป็นนิสัยประจำตัว

หลักการเป็นพลเมือง

ผู้เป็นพลเมืองต้องมีหลักการพื้นฐานของความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยก่อน ประกอบด้วย 3 หลัก ได้แก่

หลักการที่ 1 การเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ได้แก่ การยอมรับนับถือและเคารพในความเป็นคนของตนเองและผู้อื่น พร้อมทั้งปฏิบัติต่อกันในฐานะคนเหมือนกัน ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยามกัน

หลักการที่ 2 การเคารพสิทธิ เสรีภาพและกฎกติกาของสังคม ได้แก่ การให้ความสำคัญต่อสิทธิ เสรีภาพ กฎกติกาของสังคม โดยเคารพและปกป้องสิทธิและเสรีภาพของตนเอง ของผู้อื่น ของชุมชน และสังคมส่วนรวม โดยไม่ให้ผู้ใดล่วงละเมิด ขณะที่ตนนั้นก็ต้องไม่ละเมิดผู้อื่น

หลักการที่ 3 ความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อผู้อื่น ต่อสังคมและประเทศชาติ ได้แก่ ทำหน้าที่ของตนเองในฐานะสมาชิกของสังคม ใช้หลักการประชาธิปไตยในการมีส่วนร่วมทางการเมืองและแก้ปัญหาสังคม ยอมรับหลักการเสียงข้างมากและการเคารพสิทธิของเสียงข้างน้อย

การเป็นพลเมืองนั้นอาจไม่ยาก แต่การที่จะรักษาความเป็นพลเมืองและพัฒนา “คุณภาพ” ของความพลเมืองให้ดียิ่งขึ้นนั้น จำเป็นต้องหมั่นฝึกฝนทำหน้าที่พลเมืองอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดตามหลักการทั้ง 3 ไว้เป็นแนวทางปฏิบัติจนเป็นวิถีชีวิตประจำวัน

วิถีประชาธิปไตยในชีวิตประจำวัน

สังคมประชาธิปไตยเป็นสังคมของคนหมู่มาก มีความแตกต่างกันทั้งความต้องการ แนวคิดความเห็น ความรู้ ฐานะ ฯลฯ แต่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข เพราะพลเมืองในสังคมนั้นมีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยเป็นแนวทางการดำรงชีวิตประจำวันของตน ทั้งการใช้ชีวิตในครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ดังนี้

1. **เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์** โดยไม่รังเกียจ กีดกัน ไม่ดูหมิ่นเหยียดหยาม ไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่มีความแตกต่างกันกับตน

2. **เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย** โดยไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย กฎ กติกาของสังคม หากทำผิดก็ต้องยอมรับโทษตามกฎหมาย หรือหากยังมีกฎหมาย หรือกฎ กติกาใดไม่ยุติธรรมและไม่ชอบธรรม ก็สามารถเสนอปรับปรุง แก้ไข หรือยกเลิกตามครรลอง หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมาย มิใช่ฝ่าฝืน หรือเลี่ยงการปฏิบัติ

3. **เคารพสิทธิ เสรีภาพของตนเองและผู้อื่น** โดยการใช้สิทธิเสรีภาพนั้นต้องไม่ไปละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย และไม่ขัดต่อศีลธรรม รวมทั้งทำหน้าที่ ในฐานะพลเมืองคุณภาพและหน้าที่ของปวงชนชาวไทยตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

4. **มีวินัย และมีความรับผิดชอบ** ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติ

5. **ใช้เหตุใช้ผล เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง** ใช้เหตุใช้ผลในการตัดสิน โดยไม่ใช้อารมณ์หรือกำลังมาตัดสิน ไม่ใช้ความรุนแรง ยึดหลักเสียงข้างมากโดยต้องรับฟังเสียงข้างน้อยด้วย หากเสียงข้างน้อยมีเหตุผลดีกว่า เสียงข้างมากก็อาจจะคล้อยตามได้ โดยไม่ใช้เสียงข้างมากลากไป

6. ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ แม้จะมีองค์กรตรวจสอบต่างๆ เช่น กกต. ป.ป.ช. คตง. ฯลฯ แต่ประชาชนยังต้องติดตามและให้ความร่วมมือกับองค์กรเหล่านั้นตรวจสอบการทำงานของนักการเมือง และเจ้าหน้าที่รัฐว่าเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนหรือไม่ เพื่อให้สังคมเกิดความโปร่งใส เป็นธรรมและไม่ให้มีการทุจริตคอร์รัปชั่นเกิดขึ้น

7. มีส่วนร่วม ได้แก่ การไม่เพิกเฉย ไม่ดูดายปล่อยปละละเลยให้บ้านเมืองมีปัญหาหรือไม่ได้รับการพัฒนา รวมทั้งเมื่อมีความไม่ถูกต้องเกิดขึ้นก็เข้าไปมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาในสังคม

นอกจากการดำเนินชีวิตตามวิถีประชาธิปไตย ในแนวทางทั้ง 7 ประการดังกล่าวแล้ว แนวทางที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง คืออะไร

หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพระบรมราโชวาทที่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ 9 พระราชทานแก่นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งแรก เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2517 โดยทรงเน้นการพัฒนาประเทศและแนวทางการดำรงชีวิตและการปฏิบัติตนของประชาชน ไม่ว่าจะอยู่ในสาขาอาชีพใดก็ตามจะต้องมาจากการสร้างพื้นฐานให้ พอมี พอกิน ให้สามารถพึ่งตนเองได้ก่อน จากนั้นค่อยเสริมความเจริญ และฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไป ไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อน เช่น การผลิตและการบริโภคให้อยู่ในระดับพอประมาณ

2. ความมีเหตุผล หมายถึง ในการตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้นต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล พิจารณาถึงผลกระทบต่างๆที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ

3. การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวให้ความพร้อมรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นทั้งด้านความสำเร็จ และความล้มเหลว รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ด้วยความไม่ประมาท มีการวางแผน และมีแผนสำรองไว้รองรับ หากเกิดสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน หรือคาดไม่ถึง

การใช้ชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงนั้น นอกจากจะต้องมีองค์ประกอบ 3 ห่วงแล้ว จำเป็นต้องใช้อีก 2 เงื่อนไขประกอบการตัดสินใจในการดำเนินการต่างๆ ด้วย คือ

1. ความรู้ หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิชาการต่างๆ อย่างรอบด้าน และสามารถนำความรู้มาใช้ในการดำรงชีวิตอย่างถูกต้อง ไม่ผิดกฎหมายและศีลธรรม

2. คุณธรรม หมายถึง การตระหนักยึดมั่นในคุณธรรม เช่น การพึ่งตนเอง ความเมตตา ความซื่อสัตย์สุจริต มีความเพียร มีความอดทน ความเที่ยงธรรม ความเอื้อเฟื้อ การไม่เบียดเบียน การไม่เอาเปรียบผู้อื่น การปฏิบัติตนในทางสายกลาง ความไม่ประมาท อันจะทำให้ดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสงบ ร่มเย็นเป็นสุข

ในการตัดสินใจ หากใช้แต่ความรู้โดยขาดคุณธรรมย่อมเบียดเบียนผู้อื่น หรือมีคุณธรรมแต่ขาดความรู้ก็อาจถูกเบียดเบียนทำให้เป็นทุกข์ และเกิดปัญหาตามมาได้ จึงต้องใช้ทั้ง 2 เงื่อนไขประกอบการตัดสินใจ

การนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้

ประเทศไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและอื่นๆ จึงมีการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นหลักในการดำเนินชีวิตและพัฒนาหมู่บ้านและชุมชนจนเป็นวิถีชีวิต มีตัวอย่างดังนี้

1. ระดับบุคคลหรือครัวเรือน

ตัวอย่างเช่น นายสุริยะ ชูวงศ์ จังหวัดเพชรบุรี ทำเกษตรผสมผสาน ทำนาและปลูกผลไม้ปลอดสารพิษ มีการวางแผนการผลิต และการใช้จ่ายเป็นระบบ และ นายยวง เขียวนิล จังหวัดนนทบุรี แบ่งพื้นที่ทำเกษตรทฤษฎีใหม่ โดยทำนา บ่อเก็บน้ำ เลี้ยงปลา ทำสวนผสมผสานทั้งไม้ผลและพืชผักสวนครัว ทำบัญชีครัวเรือนเพื่อควบคุมค่าใช้จ่ายและต้นทุนการผลิตจนปลดหนี้สินได้ ทั้งสองท่านเป็นแบบอย่างจนได้รับรางวัลปราชญ์เกษตรของแผ่นดิน สาขาเศรษฐกิจ ปี 2562

2. ระดับหมู่บ้านหรือชุมชน

ตัวอย่างจากกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย เช่น หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง บ้านทุ่งกระโปรง จังหวัดนครนายก เดิมชาวบ้านทำเกษตรเชิงเดี่ยวปลูกพืชเหมือนๆ กัน ใช้สารเคมีในการเพาะปลูก ต่อมาผู้ใหญ่บ้านนำแนวคิดทฤษฎีใหม่มาทดลองทำเกษตรผสมผสานและขยายสู่เพื่อนบ้าน รวมปราชญ์ชาวบ้านสาขาต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้และจัดตั้งเป็นศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง มีการรวมกลุ่มองค์กรต่างๆ ที่กระจัดกระจายให้เหลือเพียง 2 กลุ่ม และพัฒนาให้เข้มแข็ง พร้อมจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน เป็นต้น

3. ระดับองค์กร

เช่น ห้างหุ้นส่วนจำกัด สมศักดิ์แกลงเซอร์วิส ดำเนินธุรกิจบริการเติมน้ำมันเชื้อเพลิงและเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง ต่อมาได้ปรับกลยุทธ์การดำเนินธุรกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามความต้องการของลูกค้า และศึกษาข้อมูลในการขยายธุรกิจ เริ่มจากเปิดร้านกาแฟสด ปรับปรุงห้องน้ำใหม่ เปิดร้านขายข้าวแกงและร้านขายสินค้าโอทอป เพื่อให้เกิดการบริการที่ครบวงจร อีกทั้งยังคำนึงถึงการรักษาสิ่งแวดล้อมด้วยการบำบัดน้ำเสียจากการบริการต่างๆ ภายในสถานีบริการน้ำมัน จนเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์และบำบัดน้ำเสียให้แก่ผู้ที่สนใจ

จะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจพอเพียงนั้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันของคนเราได้ทุกกลุ่ม โดยเน้นการปฏิบัติบนทางสายกลางและการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน ตั้งแต่ระดับครัวเรือน ชุมชน หมู่บ้าน ไปจนถึงระดับประเทศทั้งภาครัฐและธุรกิจเอกชนต่างๆ ทั้งยังดำเนินการสอดคล้องกับหลักประชาธิปไตย เช่น เศรษฐกิจพอเพียงทำให้เกิดความรักสามัคคีปรองดอง ช่วยเหลือเกื้อกูลกันตามหลักภราดรภาพ ใช้หลักเหตุผลในการคิด วางแผนและตัดสินใจดำเนินการ หลักความเสมอภาคโดยสามารถนำไปใช้ได้ทุกกลุ่ม เป็นการสร้างโอกาสความเท่าเทียมในสังคม หลักนิติธรรมโดยดำเนินการตามขั้นตอนที่ถูกต้องและไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย หลักสิทธิเสรีภาพโดยไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และหลักอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน โดยเป็นการเลือกและตัดสินใจดำเนินการด้วยตนเองโดยไม่มีใครบังคับ

การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอพียง ซึ่งประกอบด้วย “ความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน บนเงื่อนไข มีความรู้และคุณธรรม” โดยแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ 1. ระดับพื้นฐาน ได้แก่ระดับบุคคล / ครัวเรือน ลดการพึ่งพาละความฟุ่มเฟือย เลิกอบายมุข 2. ระดับก้าวหน้า (2.1) ระดับกลุ่ม ผู้ประกอบการรวมกลุ่ม รวมซื้อ รวมขาย (2.2) ระดับความร่วมมือ/เครือข่าย ร่วมมือ ร่วมทุน ร่วมค้า ซึ่งเป็นประชาธิปไตยที่มีความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจ จึงนับว่าสอดคล้องและสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นอย่างมาก

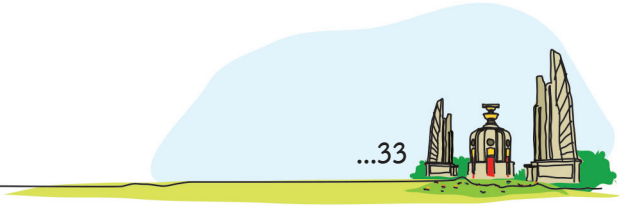

พลเมืองจะมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างไร

ทำไมต้องมีส่วนร่วมทางการเมือง

การเมืองเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนเราตั้งแต่ตื่นนอนจนเข้านอน ตั้งแต่เกิดจนตาย เราทุกคนอยากให้การเมืองดี เพราะจะทำให้ชีวิตเราดีขึ้น ถ้าการเมืองแย่ ชีวิตเราคงจะแย่แน่ๆ เราทุกคนจึงปรารถนาการเมืองที่ดี แต่การเมืองจะดีได้อย่างไร ถ้าเรายังนิ่งเฉย เฉื่อยชา

พลเมืองที่มีคุณภาพทุกคนจึงกระตือรือร้น สนใจเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองและทำการเมืองให้ดีด้วยตัวเอง ดังคำกล่าวที่ว่า "ก่อนประชาธิปไตยจะเกิดขึ้นได้ พลเมืองในประเทศต้องปรารถนาที่จะปกครองตนเองเสียก่อน"

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของพลเมือง หมายถึง การที่พลเมืองได้เข้ามีส่วนร่วมแสดงออกทางการเมืองและการบริหารจัดการในเรื่องต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อตนเองและชุมชน ซึ่งสามารถดำเนินการได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม

การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรง พลเมืองสามารถทำได้ด้วยตนเอง และที่ต้องดำเนินการร่วมกับผู้อื่น ดังที่เรียกว่า **"การเมืองภาคพลเมือง"** หรือ **"การเมืองภาคประชาชน"** ได้แก่

1. การใช้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ เช่น สิทธิในการรับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร สิทธิในกระบวนการยุติธรรม การแสดงความคิดเห็นทั้งการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณาและการสื่อความหมายวิธีอื่น เสรีภาพในการรวมกลุ่ม การชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ การกำหนดนโยบายพรรคการเมืองและส่งผู้สมัครรับเลือกตั้ง

2. มีส่วนร่วมในการตัดสินใจหรือกำหนดนโยบายสาธารณะ โดยร่วมแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะหน่วยงานรัฐให้ดำเนินการเรื่องต่างๆ

3. มีส่วนร่วมสร้างกติกาและกฎหมายทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น รวมทั้งมีสิทธิเข้าชื่อเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญ

4. มีส่วนร่วมตรวจสอบนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น การฟ้องหน่วยงานของรัฐ การเข้าชื่อขอลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนนักการเมืองท้องถิ่น

ส่วน**การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยอ้อม**หรือที่เรียกว่า **"การเมืองระบบตัวแทน"** นั้น เราคุ้นเคยกันดี เพราะผ่านการเลือกตั้งตัวแทนมาแล้วหลายครั้ง ทั้งระดับชาติ ได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.) และระดับท้องถิ่นได้แก่ สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่างๆ เช่น อบต. เทศบาล อบจ. เมืองพัทยา และกทม. เป็นต้น

เรามีส่วนร่วมการเมืองระบบตัวแทนได้ทั้งช่วงก่อน ระหว่าง และหลังการเลือกตั้ง เช่น ร่วมรณรงค์การเลือกตั้ง เป็นกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง ร่วมตรวจสอบและร้องเรียนเมื่อมีทุจริตการเลือกตั้ง รวมทั้งติดตามตรวจสอบการทำงานของนักการเมืองเมื่อได้เข้าสู่ตำแหน่งแล้ว

หน้าที่ของปวงชนชาวไทยตามรัฐธรรมนูญ

หากเราใช้สิทธิโดยไม่ทำหน้าที่หรือใช้เสรีภาพอย่างไม่รับผิดชอบ ก็อาจกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่นหรือสร้างความเดือดร้อนวุ่นวายในสังคมได้ รัฐธรรมนูญ จึงกำหนดหน้าที่ปวงชนชาวไทยไว้ เช่น

- พิทักษ์รักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ป้องกันประเทศ รักษาเกียรติภูมิ ผลประโยชน์ของชาติ สาธารณสมบัติของแผ่นดินและร่วมมือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ปฏิบัติตามกฎหมายเคร่งครัด เข้ารับการศึกษาภาคบังคับ รับราชการทหาร เสียภาษีอากร
- เคารพ และไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่นและไม่สร้างความแตกแยกหรือเกลียดชังในสังคม
- ร่วมมือ สนับสนุน การอนุรักษ์ และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ธรรมชาติ
- ไม่ร่วมมือ หรือสนับสนุนการทุจริตและประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ
- ไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือลงประชามติอย่างอิสระ

ประชาธิปไตย...ต้องมีการเลือกตั้ง

การเลือกตั้ง หมายถึง กิจกรรมและกระบวนการได้มาซึ่งตัวแทนของประชาชนที่ประชาชนเลือกจากผู้สมัครรับเลือกตั้ง เพื่อให้ไปทำหน้าที่แทนตน

การเลือกตั้งจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและขาดไม่ได้สำหรับการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นเครื่องมือที่แสดงให้เห็นว่าอำนาจอธิปไตยนั้นเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง โดยประชาชนเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นผ่านทางผู้แทนของตนในการปกครองและบริหารประเทศ

การเลือกตั้งของประเทศไทย สามารถแยกได้ 2 ระดับ

1. ระดับชาติ ประกอบด้วย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) และการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.)

2. ระดับท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล (ทน./ทม./ทต.) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และการปกครองรูปแบบพิเศษอีก 2 แห่ง คือ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.)

รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีการเลือกตั้ง ส.ส. จำนวน 500 คน มาจาก ส.ส. แบบแบ่งเขตๆ ละ 1 คน รวม 350 คน ใช้ระบบใครได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง และ ส.ส.บัญชีรายชื่อ 150 คน โดยกำหนดให้นำคะแนนเสียงทุกคะแนนที่ประชาชนลงให้กับผู้สมัคร ส.ส.เขตทุกราย (ไม่ว่าจะสอบได้หรือสอบตก) ไปใช้ในการคำนวณจำนวน ส.ส. ทั้งหมดที่แต่ละพรรคพึงมี

หากพรรคใดได้ ส.ส.เขตเกินกว่าจำนวน ส.ส. ทั้งหมดที่พรรคพึงมี ก็ให้ถือว่าได้เฉพาะ ส.ส.เขต เท่านั้น ไม่ได้ ส.ส.บัญชีรายชื่ออีก แต่ถ้าได้ ส.ส.เขตน้อยกว่าจำนวน ส.ส. ที่พึงมี ก็จะได้รับ ส.ส.บัญชีรายชื่อเพิ่มจนครบจำนวน ส.ส. ที่พึงมี

หน้าที่และอำนาจของ ส.ส.

1. ออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน
2. เป็นผู้เลือกผู้ที่จะดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรีจากการเสนอของพรรคการเมือง
3. ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรี เช่น ตั้งกระทู้ถาม เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ
4. พิจารณาจัดสรรงบประมาณแผ่นดินเพื่อพัฒนาประเทศ
5. นำปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนเสนอต่อรัฐบาลเพื่อแก้ไข

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร ส.ส. ได้แก่

1. มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
2. อายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี นับถึงวันเลือกตั้ง
3. เป็นสมาชิกพรรคการเมืองใดพรรคการเมืองหนึ่งแต่เพียงพรรคเดียวไม่น้อยกว่า 90 วันนับถึงวันเลือกตั้ง

ผู้สมัครแบบแบ่งเขตต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ด้วย เช่น มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 5 ปี เกิดในจังหวัดที่สมัคร เคยศึกษาในจังหวัดที่สมัครเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 5 ปีการศึกษา เคยรับราชการหรือปฏิบัติหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐหรือเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครแล้วแต่กรณี เป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 5 ปี และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด เช่น เป็นเจ้าของหรือถือหุ้นหนังสือพิมพ์ สื่อมวลชนใดๆ อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หรือถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง เป็นต้น

ที่มาของนายกรัฐมนตรี

ก่อนปิดการสมัครรับเลือกตั้ง พรรคการเมืองที่ประสงค์จะเสนอชื่อบุคคลที่จะให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาให้ความเห็นชอบแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีให้เสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้ไม่เกิน 3 รายชื่อ และคณะกรรมการการเลือกตั้งจะต้องประกาศรายชื่อดังกล่าวให้ประชาชนทราบ ซึ่งตามบทเฉพาะกาลในระยะ 5 ปีแรกให้รัฐสภา (ทั้งสองสภา) เลือกนายกรัฐมนตรีจากบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองที่มีสมาชิกได้รับเลือกเป็น ส.ส.ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของจำนวน ส.ส. ทั้งหมด ผู้ที่ผ่านความเห็นชอบเป็นนายกรัฐมนตรีต้องได้คะแนนเกินกว่ากึ่งหนึ่ง

สมาชิกวุฒิสภา (ส.ว.)

สมาชิกวุฒิสภา ประกอบด้วย สมาชิกจำนวน 200 คน มาจากการเลือกกันเองของบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ อาชีพ ลักษณะ หรือประโยชน์ร่วมกัน หรือทำงานด้านต่างๆ ที่หลากหลายของสังคม จำนวน 20 กลุ่ม เช่น กลุ่มการบริหารราชการแผ่นดินและความมั่นคง กลุ่มกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม กลุ่มการศึกษา กลุ่มการสาธารณสุข กลุ่มอาชีพทำนา ปลูกพืชล้มลุก กลุ่มอาชีพทำสวนป่าไม้ ปศุสัตว์ ประมง กลุ่มผู้ประกอบธุรกิจหรืออาชีพด้านการท่องเที่ยว กลุ่มผู้ประกอบอุตสาหกรรม กลุ่มสตรี กลุ่มผู้สูงอายุ คนพิการหรือทุพพลภาพ กลุ่มศิลปะ วัฒนธรรม ดนตรี การแสดงและบันเทิง นักกีฬา กลุ่มองค์กรสาธารณประโยชน์ และกลุ่มอื่นๆ เป็นต้น

โดยผู้สมัครจะสมัครได้เพียงกลุ่มเดียว และดำเนินการคัดเลือกกันเองตั้งแต่ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด และระดับประเทศ

หน้าที่และอำนาจของ ส.ว.

1. พิจารณายับยั้งร่างกฎหมายที่ขัดต่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน

2. ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรี หรือให้คณะรัฐมนตรีชี้แจงข้อเท็จจริงโดยไม่มีการลงมติ

3. ให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

4. นำปัญหาความเดือดร้อนและความต้องการของประชาชนเสนอต่อรัฐบาลเพื่อแก้ไข

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร ส.ว. ได้แก่

1. มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

2. มีอายุสี่สิบปีนับถึงวันสมัคร

3. มีความรู้ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ หรือทำงานในด้านที่สมัครไม่น้อยกว่าสิบปี

4. ผู้สมัครต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ เช่น มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในอำเภอที่สมัครรับเลือกมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือเคยทำงานหรือเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านอยู่ในอำเภอที่สมัครรับเลือกแล้วแต่กรณีเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 2 ปี หรือเคยศึกษาในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในอำเภอที่สมัครรับเลือกเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา เป็นต้น

และผู้สมัครต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด

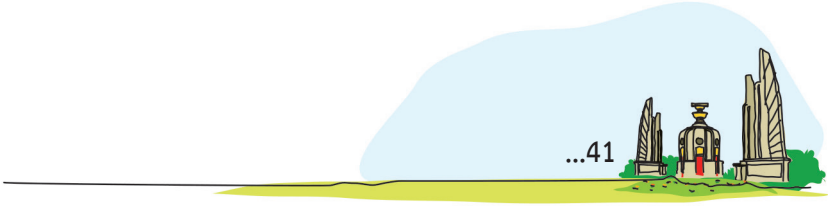

การเลือกตั้งระดับท้องถิ่น

ประเทศไทยแบ่งรูปแบบการปกครองท้องถิ่น ออกเป็น 2 รูปแบบ คือ

1. การปกครองท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป ได้แก่

1.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) มีจังหวัดละ 1 แห่ง (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร)

1.2 เทศบาล แบ่งออกเป็น เทศบาลนคร (ทน.) เทศบาลเมือง (ทม.) และเทศบาลตำบล (ทต.) ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนและความหนาแน่นของประชากร ความเจริญทางเศรษฐกิจหรือรายได้ของท้องถิ่น

1.3 องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

2. การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จัดเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะที่พิเศษจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วไป เช่น มีความเจริญทางเศรษฐกิจมาก เป็นท้องถิ่นที่มีประชากรหนาแน่นมาก มี 2 ประเภท ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

อปท.มีอำนาจหน้าที่ดูแลและการจัดทำบริการสาธารณะ เช่น การจัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร จัดให้มี และบำรุงรักษาทางน้ำ ทางบก คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ เป็นต้น

โครงสร้างของ อปท.แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ สภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ซึ่งมีที่มาและเรียกชื่อแตกต่างกันไปตามรูปแบบของ อปท. คือ สภา อบจ.-นายก อบจ., สภาเทศบาล-นายกเทศมนตรี, สภา อบต.-นายก อบต., สภา กทม.-ผู้ว่า กทม., สภาเมืองพัทยา-นายกเมืองพัทยา เป็นต้น

โดยสภาท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน มีหน้าที่สำคัญในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น ตรวจสอบควบคุมการทำงานของผู้บริหาร ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งให้ความเห็นชอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ส่วนผู้บริหารท้องถิ่นนั้นมาจากการเลือกตั้งหรือจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น หรือในกรณี อปท. รูปแบบพิเศษจะให้มาโดยวิธีอื่นใดก็ได้ แต่ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย โดยมีหน้าที่ในการบริหารกิจการของท้องถิ่นให้เป็นไปตามข้อบัญญัติและแผนพัฒนาท้องถิ่น

เขตเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นใช้เขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเขตเลือกตั้ง ส่วนเขตเลือกตั้งของสมาชิกสภาท้องถิ่น จะเป็นไปตามแต่ละรูปแบบของ อปท. นั้นๆ คือ

- สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร (ส.ก.) ถือเขตปกครองเป็นเขตเลือกตั้ง กรณีราษฎรเกิน 150,000 คน หากเศษเกิน 75,000 คน ให้แบ่งเขตเลือกตั้งเพิ่มอีก 1 เขต

- สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ส.อบจ.) ถือเขตอำเภอเป็นเขตเลือกตั้ง มีจำนวน ส.อบจ. ตามเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ตั้งแต่ 24 จนถึง 48 คน ตามจำนวนประชากรของ อบจ. นั้นๆ

- สมาชิกสภาเทศบาลตำบล, เมือง, นคร แบ่งเป็น 2 เขต 3 เขต และ 4 เขต ตามลำดับ มีสมาชิกเขตเลือกตั้งละ 6 คน

- สมาชิกสภาเมืองพัทยา แบ่งเป็น 4 เขตเลือกตั้ง และมีสมาชิกเขตเลือกตั้งละ 6 คน เช่นเดียวกับเทศบาลนคร

- สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล (ส.อบต.) ถือเขตหมู่บ้านเป็นเขตเลือกตั้ง ถ้า อบต.ใดมี 1 เขต ก็ให้มีสมาชิก 6 คน ถ้ามี 2 เขต มีสมาชิกเขตละ 3 คน ถ้ามี 3 เขตเลือกตั้ง สมาชิกเขตละ 2 คน แต่ถ้ามี 4 เขตเลือกตั้ง ก็ให้มีสมาชิกเขตละ 1 คน เว้นแต่เขตเลือกตั้งใดมีราษฎรมากที่สุดใน 2 เขตแรก ให้มีสมาชิกเพิ่มขึ้นอีกเขตละ 1 คน ส่วนกรณี อบต. ใดมี 5 เขตเลือกตั้ง ให้มีสมาชิกเขตละ 1 คน เว้นแต่เขตเลือกตั้งที่มีจำนวนราษฎรมากที่สุดให้มีสมาชิกเพิ่มได้อีก 1 คน

คุณสมบัติของผู้สมัคร

ผู้สมัครเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นต้องมีสัญชาติไทยโดยการเกิดเท่านั้น สมาชิกต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปีนับถึงวันเลือกตั้ง ส่วนผู้บริหารท้องถิ่นต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 35 ปีนับถึงวันเลือกตั้ง มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขต อปท. ที่สมัครเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่า 1 ปีนับถึงวันสมัคร สำหรับผู้บริหารท้องถิ่นต้องมีวุฒิการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

ลักษณะต้องห้ามของผู้สมัคร ที่สำคัญๆ เช่น ห้ามเป็นบุคคลล้มละลายหรือล้มละลายทุจริต เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในหนังสือพิมพ์ สื่อมวลชน อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิ ถูกระงับสิทธิ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ หน่วยงานรัฐ รัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ เป็นต้น

คุณสมบัติผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ต้องมีสัญชาติไทย หรือถ้าได้สัญชาติไทยมาโดยการแปลงสัญชาติก็ต้องได้มาไม่น้อยกว่า 5 ปี และต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีในวันเลือกตั้ง รวมทั้งต้องเป็นผู้มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้งนั้นมาแล้วไม่น้อยกว่า 90 วันนับถึงวันเลือกตั้ง (สำหรับการเลือกตั้ง ส.ส.) และไม่น้อยกว่า 1 ปีนับถึงวันเลือกตั้ง (สำหรับการเลือกตั้งท้องถิ่น)

ขั้นตอนการออกเสียงลงคะแนน

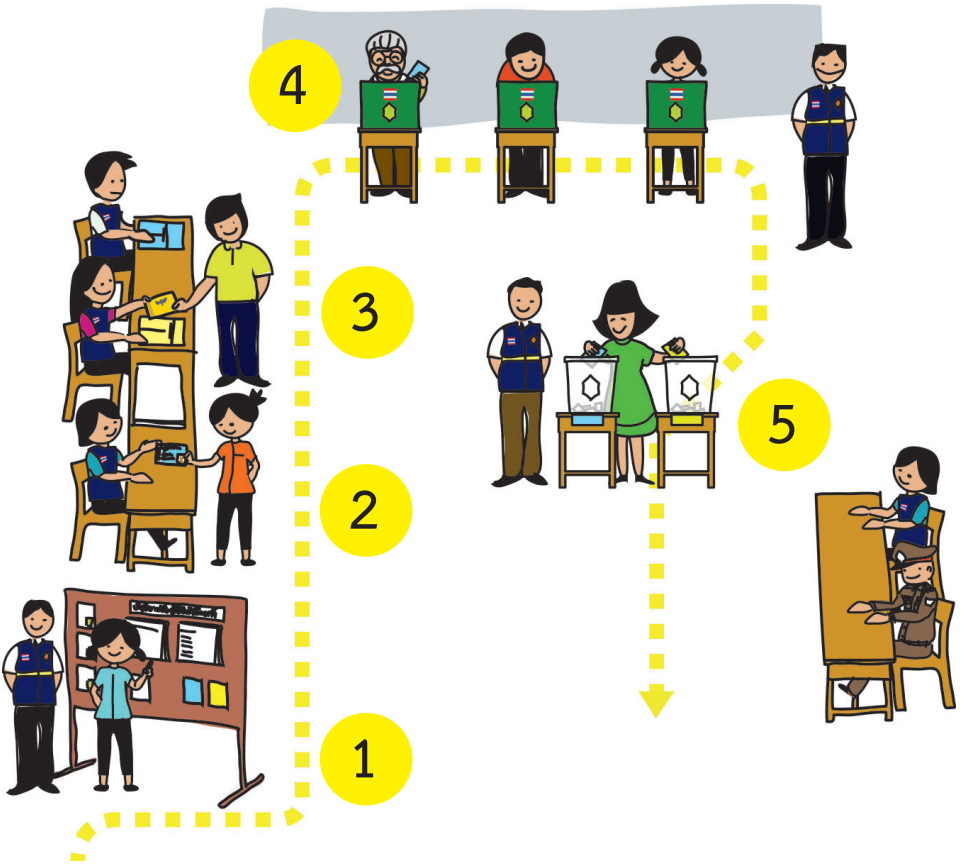

1. ตรวจสอบรายชื่อ
2. ยื่นบัตรประชาชน
3. รับบัตรเลือกตั้ง (เลือกตั้ง ส.ส. บัตร 1 ใบ ส่วนเลือกตั้งท้องถิ่นจะได้รับบัตร 2 ใบ)
4. เข้าคูหากากบาทลงคะแนน
5. หย่อนบัตรลงในหีบบัตรเลือกตั้งด้วยตนเอง

ลักษณะของผู้แทนที่ประชาชนต้องการ

(เลือกคนหรือพรรคที่ดีที่สุดหรือเลวน้อยที่สุด) เช่น

1. มีความรู้ ความสามารถ รู้งาน รู้หน้าที่
2. มีจิตสำนึกสาธารณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
3. มีวิสัยทัศน์ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
4. มีการดำเนินชีวิตที่ดี มีวินัยและรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชนและสังคม
5. มีประวัติดี โปร่งใส ไม่เคยทุจริต ไม่มีหนี้สินล้นพ้นตัว
6. มีมนุษย์สัมพันธ์ดี เข้าถึงประชาชน
7. มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต
8. มีความเข้มแข็งและกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้องเพื่อส่วนรวม
9. มีการหาเสียงอยู่ในกรอบ ไม่ฝ่าฝืนกฎหมาย
10. มีอุดมการณ์ ยึดหลักการประชาธิปไตย

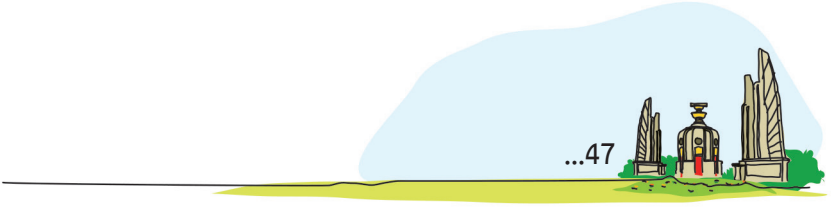

บทบาทของพลเมืองในการตรวจสอบการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งทุกครั้งที่ผ่านมา มักจะมีข่าวการกระทำผิดกฎหมาย ระเบียบข้อห้าม ที่เกี่ยวกับการเลือกตั้งอยู่เป็นประจำ ดังนั้น พลเมืองที่มีคุณภาพจึงต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยติดตามตรวจสอบการเลือกตั้งให้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

1. การแสวงหาข่าวสารในการเลือกตั้ง

เริ่มตั้งแต่ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งหรือก่อนประกาศให้มีการเลือกตั้ง ควรสอดส่องและสังเกตเหตุการณ์เกี่ยวกับการเลือกตั้งที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ดังนี้

ก่อนวันเลือกตั้ง

- การเปิดตัวผู้จะสมัครรับเลือกตั้ง หรือแนะนำตัวว่าจะลงสมัครหรือไม่
- การจัดตั้งหรือทาบทามบุคคลให้เป็นหัวคะแนนในพื้นที่ที่มีการจัดตั้งเป็นใครบ้าง
- การสมัครรับเลือกตั้ง ผู้สมัครมีใครบ้าง ประวัติความเป็นมาอย่างไร
- การหาเสียงเลือกตั้ง ผู้สมัครใช้วิธีการใดในการหาเสียงเลือกตั้งบ้าง
- พฤติกรรมของผู้สมัคร หัวคะแนนหรือผู้สนับสนุน มีการกระทำใดที่น่าจะเข้าข่ายเป็นความผิดตามกฎหมายเลือกตั้งหรือไม่ อย่างไร

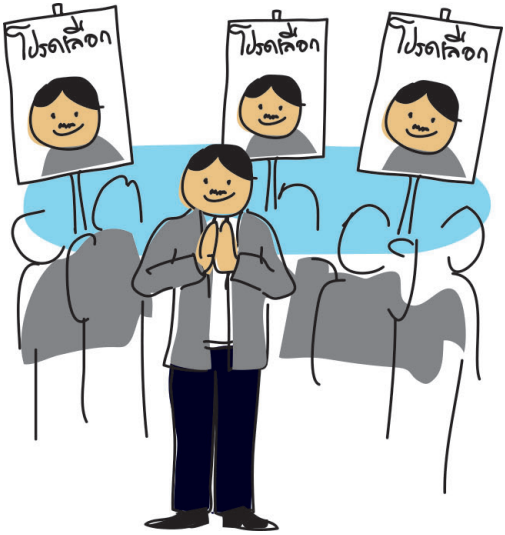

ในวันเลือกตั้ง

- การลงคะแนนของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เช่น จำนวนผู้มาลงคะแนน พฤติกรรมในการลงคะแนน เช่น มีรถนำมาส่ง มารอแต่ไม่ยอมลงคะแนน

- ความเคลื่อนไหวของผู้สมัคร หัวคะแนนหรือผู้สนับสนุน พฤติการณ์เป็นอย่างไร มีการหาเสียงหรือแจกเงินหน้าที่เลือกตั้งหรือไม่

- การดำเนินงานของคณะกรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง เช่น ได้ดำเนินการลงคะแนนให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือแนวทางปฏิบัติหรือไม่

- หลังจากการปิดการลงคะแนนแล้ว ควรติดตามสังเกตการณ์การนับคะแนนและการประกาศผลว่าถูกต้องหรือไม่

2. ข้อห้ามและความผิดในการเลือกตั้งที่สำคัญ

ห้าม จัดทำ ให้ เสนอให้ สัญญาว่าจะให้ หรือจัดเตรียมเพื่อจะให้ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใด อันอาจคำนวณเป็นเงินได้แก่ผู้ใด เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนหรือไม่ให้ลงคะแนนแก่ผู้สมัคร เช่น *ผู้สมัครหรือหัวคะแนนแจกเงินซื้อเสียง หาเสียงโดยแจกสิ่งของ* **ฝ่าฝืน** จำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000-200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนด 20 ปี

ห้าม ให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดไม่ว่าจะโดยตรงหรือ โดยอ้อมแก่ชุมชน สมาคม มูลนิธิ วัด หรือศาสนสถานอื่น สถานศึกษา สถานสงเคราะห์ หรือสถาบันอื่นใด เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนหรือไม่ให้ลงคะแนนแก่ผู้สมัคร เช่น *บริจาคเงินให้โรงเรียนหรือสถานสงเคราะห์พร้อมกับหาเสียงด้วย ให้เงินทำบุญงานกฐินหรือผ้าป่าแก่วัดพร้อมกับหาเสียง* **ฝ่าฝืน** จำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000-200,000 บาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนด 20 ปี

ห้าม ทำการโฆษณาหาเสียงด้วยการจัดให้มีมหรสพหรือการรื่นเริงต่างๆ เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนหรือไม่ให้ลงคะแนนแก่ผู้สมัคร เช่น *จัดเวทีปราศรัยหาเสียงโดยมีการจ้างวงดนตรี หมอลำ ลำตัด ลิเก มาแสดงในเวทีดังกล่าว* **ฝ่าฝืน** จำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000-200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนด 20 ปี

ห้าม เลี้ยงหรือรับจะจัดเลี้ยงผู้ใด เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนหรือไม่ให้ลงคะแนนแก่ผู้สมัคร เช่น *ผู้สมัคร จัดงานวันเกิดหรือขึ้นบ้านใหม่ มีการเลี้ยงอาหารเครื่องดื่มฟรี แล้วมีการหาเสียงด้วย* **ฝ่าฝืน** จำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000-200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนด 20 ปี

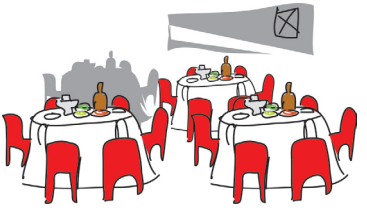

ห้าม หลอกลวง บังคับ ขู่เข็ญ ใช้อิทธิพลคุกคาม ใส่ร้ายด้วยความเท็จ หรือจูงใจให้เข้าใจผิดในคะแนนนิยมของผู้สมัครใด เพื่อจูงใจให้ลงคะแนนหรือไม่ให้ลงคะแนนแก่ผู้สมัคร เช่น *การสร้างข่าวใส่ร้ายผู้สมัครฝ่ายตรงข้าม การใช้อิทธิพลบังคับให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครคนใดคนหนึ่ง* **ฝ่าฝืน** จำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000-200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับและให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนด 20 ปี

ห้าม มิให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับเงิน ทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อลงคะแนนเลือกหรือลงคะแนนไม่เลือกผู้สมัครผู้ใด หรืองดเว้นไม่ลงคะแนนให้แก่ผู้สมัครผู้ใด เช่น *หัวคะแนนมาแจกเงินหรือมาแจกสิ่งของเพื่อให้เลือกผู้สมัครคนใดคนหนึ่ง ไม่ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะรับไว้ด้วยความเต็มใจหรือรับไว้ด้วยความเกรงใจ ก็เป็นความผิด* **ฝ่าฝืน** จำคุกตั้งแต่ 1-10 ปี หรือปรับตั้งแต่ 20,000-200,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้นั้นมีกำหนด 20 ปี

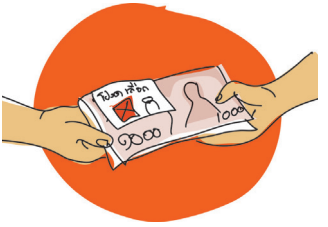

3. การบันทึกเหตุการณ์

หากพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ควรจัดทำบันทึกสาระสำคัญของเหตุการณ์ (บันทึกเท่าที่จำได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และทำไม) ให้เป็นไปตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจริง โดยไม่สอดแทรกความเห็นส่วนตัวเข้าไปจนทำให้ข้อเท็จจริงผิดเพี้ยนไป

4. การให้ข้อมูลหรือชี้เบาะแสการกระทำผิดกฎหมายเลือกตั้งต่อ กกต.

ผู้ให้ข้อมูลข่าวสารหรือชี้เบาะแสที่เป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนหรือไต่สวนของ กกต. โดยข้อมูลนั้นมีคุณค่าน่าเชื่อถือ หาได้ยาก ไม่ปรากฏอยู่ทั่วไป ต้องใช้ความพยายามในการแสวงหา มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายและเงินรางวัล ตามระเบียบ กกต. ในอัตราครั้งละไม่เกิน 5,000 บาท

เงินรางวัลในการชี้เบาะแส

1) การเลือก ส.ว. / การเลือกตั้ง ส.ส. / ผู้ว่า กทม. / นายกเมืองพัทยา / นายก อบจ. นายกเทศมนตรี (เทศบาลเมืองและเทศบาลนคร) ตั้งแต่ 100,000–1,000,000 บาท

2) การเลือกตั้ง ส.ก. / ส.เมืองพัทยา / ส.อบจ. / นายกเทศมนตรี (เทศบาลตำบล)/ นายก อบต. ตั้งแต่ 50,000–500,000 บาท

3) การเลือกตั้ง ส.ท./ส.อบต. ตั้งแต่ 25,000–250,000 บาท

5. ระวังข่าวปลอม/ข่าวเท็จ/ข่าวลวง

ข่าวปลอม/ข่าวเท็จ/ข่าวลวง คือ ข่าวที่มีเนื้อหาเป็นเพียงความคิดเห็นส่วนตัว โน้มน้าวชักจูง โฆษณาชวนเชื่อ มุ่งโจมตีฝ่ายตรงข้าม เป็นเรื่องราวที่ถูกคัดและสร้างขึ้นเพื่อให้เข้าใจผิด สร้างอคติ ทั้งทางลบและบวก สร้างความแตกแยกชิงชัง จึงควรมีข้อพิจารณาเบื้องต้นเพื่อตรวจสอบว่าข้อมูลใดเป็นข่าวปลอม/ข่าวเท็จ/ข่าวลวง ดังนี้

5.1 มีความสมเหตุสมผล ความเป็นไปได้มากน้อยแค่ไหน

5.2 ข่าวดังกล่าวนั้นมีต้นตอมาจากแหล่งไหน น่าเชื่อถือเพียงใด

5.3 พิจารณาความเป็นกลางในการเสนอหรือเผยแพร่เนื้อหาข่าว

5.4 มีการแก้ข่าวโดยนำพยานหลักฐานที่น่าเชื่อถือออกมาพิสูจน์หักล้างข่าวดังกล่าว

5.5 หากเป็นข่าวจากสื่อสังคมออนไลน์ ควรตรวจสอบโดยการนำชื่อข่าว หรือเนื้อความในข่าวมาค้นหา หรือดูวันที่เผยแพร่ข่าว รวมทั้งอาจขอความช่วยเหลือจากบุคคลอื่นช่วยตรวจสอบข่าวนั้น

6. หากการเลือกตั้งมิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม อาจจะถูกดำเนินการ ดังนี้

ใบเหลือง

- กกต. หรือศาลสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่ (ลงคะแนนได้/ลงสมัครได้)

ใบส้ม

- กกต. สั่งให้ระงับสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราว ไม่เกิน 1 ปี (ลงคะแนนได้/ลงสมัครไม่ได้)

ใบดำ

- ศาลสั่งให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง (ลงคะแนนได้/ลงสมัครไม่ได้)

ใบแดง

- ศาลสั่งให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (ลงคะแนนไม่ได้/ลงสมัครไม่ได้)

"พลังพลเมืองคุณภาพ คือ พลังสร้างชาติ สร้างประชาธิปไตย"

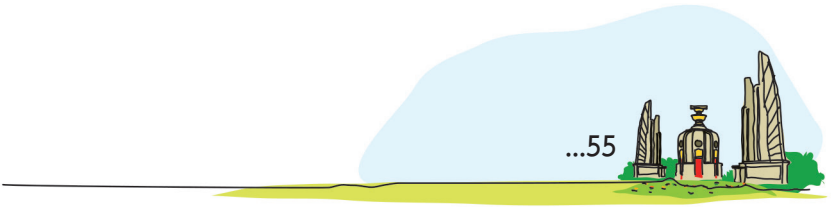

“พลังพลเมืองคุณภาพ คือ พลังสร้างชาติ สร้างประชาธิปไตย”

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง อาคารรัฐประศาสนภักดี
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ เขตหลักสี่
กรุงเทพฯ 10210 www.ect.go.th